

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 943/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 07 października 2019 roku w sprawie sygn. akt. VII K 90/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		w protokole oględzin pojazdu marki R. (...) nr rejestracyjny (...) na stronie 3 omyłkowo wpisano jako czas rzeczywisty godzinę 02:15 zamiast godzinę 00:15	protokół oględzin pojazdu	6-10
pismo K. w P.	497			
2.1.1.2.		na odcinku ostatnich ok. 14 metrów na tarczy tachografu zabezpieczonego z samochodu marki R.		

		(...) nr rejestracyjny (...) zarejestrowane zostało intensywnie zmniejszenie prędkości z ok. 50 km/h aż do całkowitego zatrzymania		
opinia DRAB POL	465-483			
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	protokół oględzin pojazdu	dowód wiarygodny, dotknięty oczywistą omyłką pisarską, która została wyjaśniona pismem K. w P. z dnia 17 marca 2020 roku z kart 497		
pismo K. w P.	dowód wiarygodny, stwierdzający zaistnienie oczywistej omyłki pisarskiej w			

	protokole oględzin pojazdu z karty 6-10		
opinia DRAB POL	<p>dowód wiarygodny, w wystarczający sposób weryfikujący poprawność rejestracji powstałych w tachografie na dowodowej wykresówce; wyszczególnione w opinii brakujące informacje nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (dotyczą kwestii naruszenia przepisów dotyczących czasu pracy kierowcy, trasy przejazdu pojazdu, danych kalibracyjnych tachografu)</p>		
<i>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC			

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obrazy przepisów postępowania ze sfery gromadzenia dowodów, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art 7 kpk w zw. z art. 167 kpk w zw. z art. 201 kpk, polegający na nieuprawnionym w realiach sprawy oddaleniu wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii Laboratorium (...) z Tachografów (...) na okoliczność określenia szczegółowych parametrów ruchu samochodu R. w czasie bezpośrednio poprzedzającym zdarzenie drogowe, tj. charakterystyki zmian prędkości jazdy w czasie, wartości przebytych odcinków dróg, wartości przyspieszeń i opóźnień oraz następnie o dopuszczenie dowodu .z. opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

dysponującego programem symulacyjnym (...) lub (...) na okoliczność rekonstrukcji przebiegu wypadku, wskazania jego przyczyn oraz możliwości uniknięcia wypadku przez jego uczestników, z uwagi na fakt, iż w ocenie sądu sporządzona opinia posiadała cechy jasności, spójności, wewnętrznej niesprzeczności oraz kompletności, tj. spełniała wszystkie wymogi o jakich mowa w art. 201 kpk, podczas gdy biorąc pod uwagę błędny wzór przyjęty przez biegłego do obliczenia przemieszczenia bocznego pojazdu R., błędnie przyjętą metodologię badania tarczy tachografu, którą biegły zbadał „organoleptycznie” zamiast przy użyciu specjalistycznego mikroskopu, a także w pełni dowolne przyjęcie przez biegłego prędkości obu pojazdów na potrzeby własnych obliczeń, rekonstrukcja dokonana przez biegłego nie posiadała żadnej

	<p>wartości merytorycznej, zasługiwała na miano nierzetelnej i niespełniającej wymogów procesowych, a co winno wzmożyć czujność organu procesowego i skutkować uwzględnieniem wniosków obrońcy w tej immanentnej w sprawie materii.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut nieuprawnionego oddalenia wniosku obrońcy o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych jest całkowicie niezasadny.</p> <p>Zgodnie z art. 201 kpk należy powołać nowego biegłego, gdy dotychczas wydana opinia jest niepełna lub niejasna.</p> <p>Tymczasem opinia biegłego A. S. nie wykazała takich mankamentów.</p> <p>Opinia ta jest rzetelna, jasna i</p>			

w pełni przydatna dla ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy. Nie zawiera ona wewnętrznych sprzeczności ani luk, udziela natomiast odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego, wyjaśniając mechanizm i przyczynę powstania wypadku. Posługuje się ona nadto logiczną i rzeczową argumentacją, pozwalającą na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich. Biegły skrupulatnie zbadał i przeanalizował wszystkie zgromadzone dowody, w tym zwłaszcza dane wynikające z protokołów oględzin pojazdów oraz miejsca wypadku, szkicu miejsca wypadku, uszkodzeń pojazdów oraz śladów pozostawionych na miejscu zdarzenia. Ekspert uwzględnił także dowody osobowe. W efekcie wykazał w sposób rzetelny i nie

budzący
wątpliwości, że
sytuację
niebezpieczną na
drodze bezpośrednio
prowadzącą do
inkryminowanego
zdarzenia
drogowego
spowodował
oskarżony P. W., nie
zachowując
szczególnej
ostrożności podczas
zmiany pasa ruchu.
Jak biegły wskazał,
gdyby oskarżony
przed
przystąpieniem do
tego manewru
spojrzał w
zewnętrzne lewe
lusterko, z
pewnością
dostrzegłby na
lewym pasie ruchu
światła
nadjeżdżającego
pojazdu. Poza tym
biegły wydając
opinię w sprawie
uwzględnił
charakter i
umiejscowienie
uszkodzeń zespołu
pojazdów
ciężarowych marki
R., którym kierował
oskarżony oraz
samochodu H..
Ujawnione
uszkodzenia
samochodów
wskazywały, że w
chwili głównego
uderzenia lewy tylny
narożnik
samochodu R. (a
konkretnie jego
naczepy gdyż ciągnik

siodłowy wykonał już manewr skrętu) znajdował się na lewym pasie ruchu w okolicach osi jezdni. Ponadto o miejscu zderzenia świadczy ślad żłobienia umiejscowiony na lewym pasie, powstały w wyniku uszkodzenia elementów podwozia w wyniku uderzenia. Z opinii biegłego wynika jednoznacznie, że kierujący pojazdem H. nawet przy prędkości administracyjnie dopuszczalnej 100 km/h nie miał możliwości podjęcia jakiegokolwiek skutecznej reakcji obronnej na widok wjeżdżającego na lewy pas pojazdu R.. Wedle wszak obliczeń biegłego długość drogi jaką musiałby przebyć pojazd H. do chwili całkowitego jego zatrzymania wynosiła 96 metrów. Z kolei długość drogi niezbędnej do przemieszczenia się samochodu R. o 1 metr z prawego pasa na lewy wynosiła od 13 do 16 metrów. Kierujący pojazdem H. potrzebował zatem dłuższego czasu i dłuższej drogi na zatrzymanie pojazdu, niż

oskarżony dokonując zmiany toru ruchu z prawego na lewy.

Zważyć również trzeba, że wobec powyższego ewentualne ustalenie przekroczenia prędkości dopuszczalnej administracyjnie przez kierowcę H., do czego zmierzała kolejna wnioskowana przez obrońcę oskarżonego opinia biegłego do spraw ruchu drogowego, nie mogłoby prowadzić do przyjęcia jego przyczynienia się do wypadku komunikacyjnego, gdyż owo naruszenie zasad ruchu drogowego nie pozostawałoby w związku przyczynowo skutkowym z zaistniałym zdarzeniem (skoro nie mógł podjąć skutecznego manewru hamowania przy prędkości 100 km/h to tym bardziej nie uczyniłby tego przy większej prędkości).

Co ważne, biegły został przesłuchany na rozprawie i mimo zgłaszanych przez

obrońcę
oskarżonego
zastrzeżeń co do
trafności założeń
opinii i słuszności
jej wniosków, biegły
w całości podtrzymał
pisemną opinię.
Ustosunkował się
nadto do
zgłaszanych przez
obrońcę wątpliwości
prezentując logiczny
wywód, który
doprowadził go
do określonych
wniosków, a nadto
wykazał że
dokonana przez
niego modyfikacja
oficjalnej postaci
wzoru
przyjmowanego w
literaturze
przedmiotu,
służącego do
obliczeń
przemieszczania
bocznego pojazdu z
określonej
prędkości, poprzez
dodanie dodatkowej
wartości opisującej
długość zestawu
pojazdów
ciężarowych, nie
niweczy
prawidłowości i
poprawności
wyników. Opiera
się na zasadzie
logiki gdyż wzór
dotyczy samochodu
osobowego
posiadającego 2
metry długości a
rozważany zestaw
pojazdów
ciężarowych
posiadał długość 10,

4 metra i owa modyfikacja służyła do podkreślenia, że oprócz kabiny manewr skrótu musiała również wykonać naczepa. Innymi słowy choć wzór ten został inaczej zapisany oznaczał to samo.

W tej sytuacji sąd rejonowy słusznie na rozprawie w dniu 16 lipca 2019 roku negatywnie rozstrzygnął wniosek obrońcy oskarżonego o powołanie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.

Jakkolwiek sąd pierwszej instancji uznał, że w przedmiotowej sprawie nie ma znaczenia okoliczność określenia szczegółowych parametrów ruchu samochodu ciężarowego marki R. w czasie bezpośrednio poprzedzającym inkryminowane zdarzenie, to sąd odwoławczy zdecydował poddać analizie wykresówkę dowodową, zabezpieczoną z tachografu

rzeczonego pojazdu.
Uzyskana w tym celu opinia z Laboratorium (...) z Tachografu wykazała, że pojazd marki R. sukcesywnie zmniejszał prędkość jazdy na odcinku około 1,5 km przed zdarzeniem, po czym na odcinku ostatnich ok. 14 metrów uczynił to intensywnie z prędkości ok. 50 km/h aż do całkowitego zatrzymania, co prowadzi do wniosku (potwierdza ustalenia sądu pierwszej instancji,) że P. W. wytrącał prędkość w celu wykonania manewru zawracania a nie wyłącznie w celu zmiany pasa ruchu (co ma istotne znaczenie przy rozważaniu nie tylko niezachowania szczególnej ostrożności przy wykonywaniu tego manewru ale także z uwagi na umyślne niedostosowanie się do znaku pionowego C-5 nakazującego jazdę prosto przez skrzyżowanie.

Wniosek

<p>uzupełnienie pierwszoinstancyjnego postępowania dowodowego poprzez:</p> <p>dopuszczenie dowodu z opinii Laboratorium (...) z Tachografów (...) na okoliczność określenia szczegółowych parametrów ruchu samochodu R. w czasie bezpośrednio poprzedzającym zdarzenie drogowe, tj. charakterystyki zmian prędkości jazdy w czasie, wartości przebytych odcinków dróg, wartości przyspieszeń i opóźnień;</p> <p>dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych dysponującego programem symulacyjnym (...) lub (...) na okoliczność rekonstrukcji przebiegu wypadku, wskazania jego przyczyn oraz możliwości uniknięcia wypadku przez jego uczestników.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>		

<p>zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych jest niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej, natomiast sąd okręgowy, uznając, że dowód z opinii Laboratorium (...) z Tachografów (...) może okazać się przydatny w sprawie, podjął dezyzję o jego dopuszczeniu .</p>			
<p>3.2.</p>	<p>obraza przepisów postępowania ze sfery oceny dowodów, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art 4 kpk w zw. z art. 5 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 7 kpk poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających reguły dowodzenia winy i zastąpienie ich domniemaniem winy oskarżonego, dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy dowodów,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>a ponadto oceny niezgodnej z zasadą obiektywizmu materialnego, polegające na oparciu rozstrzygnięcia na materiale dowodowym niepełnowartościowym, co skutkowało stanowczym i jednoznacznym przypisaniem oskarżonemu popełnienia zarzucanego mu czynu, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył dowodów wystarczających w tym zakresie, a co doprowadziło do jego bezpodstawnego skazania,</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Podzielić należy w całej rozciągłości stanowisko sądu rejonowego i jego argumentację, co do tego, że bezpośrednią przyczyną zaistniałego w dniu 16 sierpnia 2018 zdarzenia drogowego na drodze krajowej (...) w miejscowości W.</p>			

było niezastosowanie się oskarżonego, kierującego samochodem marki R., do zasady zachowania szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu oraz do znaku pionowego (...), oznaczającego nakaz jazdy prosto.

Powyższe przekonanie sąd rejonowy oparł na dowodach materialnych w postaci śladów pozostawionych na jezdni oraz uszkodzeń pojazdów uczestniczących w wypadku.

Ujawniony ślad złobienia tudzież ślady w postaci odłamków szkła i plastiku znajdujące się na lewym pasie ruchu, po którym poruszał się pojazd J. B., świadczą o tym, że do zderzenia samochodów doszło na tymże pasie ruchu. Fakt ten potwierdza także charakter uszkodzeń samochodu marki R. korelujący z uszkodzeniami samochodu H. .

W niniejszej sprawie brak jest dowodów, które wskazywałyby że do wypadku doszło wskutek

zaistnienia innych przyczyn niż, niezachowanie szczególnej ostrożności przez oskarżonego, kierującego samochodem marki R. podczas zmiany pasa ruchu.

W opinii pisemnej biegły A. S. stanowczo stwierdził, że oskarżony nie zwiększył uwagi i nie dostosował swojego zachowania do zaistniałej sytuacji przez zaniechanie wjazdu na pas ruchu, po którym poruszał się pojazd marki H. i na skutek nieuwagi nie dostrzegł go i przeciął jego tor ruchu, co skutkowało zderzeniem obu pojazdów. Prawidłowe zachowanie oskarżonego, podjęte zgodnie z art. 22 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zapobiegło by powstaniu w krytycznym czasie powyższej niebezpiecznej sytuacji drogowej. Zatem warunkiem wystarczającym dla uniknięcia wypadku, było powstrzymanie się oskarżonego od wjazdu na lewy pas

ruchu i ustąpienie
pierwszeństwa
przejazdu pojazdowi
kierowanemu przez
J. B..

Lektura wydanej na
etapie postępowania
odwoławczego przez
Laboratorium (...) z
Tachografów (...)
opinii również
potwierdziła, że
oskarżony nie
zastosował się do
zakazu zawracania.
Mianowicie wynika
z niej, iż w
zapisie tachografu
pojazdu marki R.
zarejestrowana
została zmiana
prędkości jazdy
w kierunku jej
zmniejszania się
aż do całkowitego
zatrzymania
pojazdu, przy czym
o charakterze
intensywnym z
prędkości ok. 50
km/h na krótkim
odcinku ostatnich
ok. 14 metrów. Tym
samym stwierdzić z
całą stanowczością
należy, iż
stwierdzone za
pomocą dowodowej
wykresówki
wytracanie
prędkości przez
oskarżonego
stanowiło skutek
przygotowywania się
do podjęcia
manewru
zawracania.

W realiach niniejszej sprawy sąd pierwszej instancji w żadnym miejscu pisemnego uzasadnienia nie sygnalizował, ażeby natrafił na niedające się usunąć wątpliwości, które następnie tłumaczyłby na niekorzyść oskarżonego. Wręcz przeciwnie sąd ten w wyniku pełnej i poprawnej swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, że brak jest w realiach niniejszej sprawy wątpliwości w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu i w oparciu o tę właśnie ocenę poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i wykazał w niewątpliwy sposób jego winę.

Wniosek

zmiana
zaskarżonego
rozstrzygnięcia
poprzez
uniewinnienie
oskarżonego od
popelnienia
zarzucanego mu
czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych stanowiący pochodną wzmiankowanych powyżej naruszeń o charakterze procesowym ze sfery oceny i gromadzenia dowodów, polegający na bezpodstawnym i nie mającym zakotwiczenia w materiale dowodowym przyjęciu, że do zderzenia pojazdów doszło w wyniku niezachowania szczególnej ostrożności przez oskarżonego podczas zmiany pasa ruchu i niezastosowania się przez oskarżonego do znaku pionowego C-5, co skutkowało bezpodstawnym i sprzecznym z treścią zgromadzonego materiału dowodowego przyjęciem, iż oskarżony dopuścił się popełnienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	zarzucanego mu czynu, podczas gdy uważna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powinna doprowadzić do odmiennych ustaleń niż przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zważywszy na rozważania wskazane w powyższej części, stanowisko obrońcy oskarżonego sprowadzające się do zaprzeczenia temu aby, oskarżony wbrew obowiązкови wynikającemu z art 22 Prawo o ruchu drogowym, nie zachował szczególnej ostrożności podczas zmiany pasa ruchu i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi marki H. jest pozbawione podstaw. Podkreślić należy, że samochód H. w miejscu ,w którym doszło do zderzenia miał prawo poruszać się tym pasem ruchu, a oskarżony nie miał			

<p>prawa wjeżdżać na tenże pas, w sytuacji kiedy nie upewnił się czy nie porusza się nim inny uczestnik ruchu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej</p>			
<p>3.4.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku a polegający na bezpodstawnym i błędnym uznaniu, że w przypadku oskarżonego P. W. nie było podstaw do orzeczenia kary nieizolacyjnej, co doprowadziło do orzeczenia w stosunku do niego kary rażąco niewspółmiernie surowej, podczas gdy ustalenie takie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>nie spełnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk w zw. z art. 115 § 2 kk w zw. z art. 115 § 21 kk, a ich należyte uwzględnienie, mając przede wszystkim na uwadze fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego oraz pozytywnej opinii środowiskowej, winno skutkować wymierzeniem wobec w/wym. kary łagodniejszego, rodzaju niż kara orzeczona.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Na tle prawidłowych ustaleń faktycznych stwierdzić należy, iż nie budzi zastrzeżeń pod względem prawidłowości rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym. Kara w takim wymiarze jawi się adekwatną do stopnia winy sprawcy i społecznej szkodliwości</p>			

przypisanego mu przestępstwa, a jednocześnie realizuje cele zapobiegawcze i wychowawcze stawiane jej przez ustawodawcę. Taki rozmiar kary nie może być uznany jako rażąco surowy, zwłaszcza jeśli uwzględni się okoliczności popełnionego czynu tj. umyślne i rażące naruszenie zasad ruchu drogowego, tragiczny skutek w postaci śmierci kierowcy drugiego pojazdu i obrażenia ciała na czas powyżej dni siedmiu u trzech pasażerek podróżujących tym pojazdem. Wymiar ten ponadto oscyluje w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Oskarżony wykazał zatem swym zachowaniem drogowym, że jego uczestnictwo w ruchu drogowym stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa innych użytkowników dróg publicznych. Jako uczestnik ruchu, miał świadomość obowiązujących go zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a mimo to nie

<p>zastosował się do nich. W takich okolicznościach orzeczenie łagodniejszej kary (nieizolacyjnej) byłoby zbyt łagodnym potraktowaniem oskarżonego i mogłoby spowodować zarówno u wymienionego, jak i u innych ludzi przeświadczenie, że podobne zachowania są traktowane z pobłażliwością. Nie należy tracić z pola widzenia tego, że wobec oskarżonego nie został przecież orzeczony środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. czy też pojazdów określonego rodzaju.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie oskarżonemu nieizolacyjnej kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Kontrola instancyjna wyroku nie potwierdziła słuszności żadnego z wymienionych w apelacji zarzutów.		

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Z opisu czynu sąd odwoławczy wyeliminował błędne określenie kategorii samochodu marki R. nr rejestracyjny (...) jako osobowego.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Nie ulega żadnym wątpliwości, że oskarżony kierował zespołem pojazdów ciężarowych składającym się z ciągnika siodłowego i naczepy.			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	<p>W oparciu o 636 kpk w zw. z art. 627 kpk sąd okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty za drugą instancję (na podstawie art. 8 i art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych; Dz.U. z 2013r.,poz. 1247 z późn. zm.) oraz kwotę 20 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym (na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym z dnia 18 czerwca 2003 roku; Dz.U. z 2013 r. poz. 663)</p>	

	i kwotę 2.302.86 złotych tytułem wynagrodzenia za wydanie opinii z analizy tarczy tachografu na etapie postępowania odwoławczego.	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie co do winy i kary		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana